

URZĄD PATENTOWY

F 16g 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20032.

Kl. ~~47 d, 8.~~

47 d, 1/06

Antonin Troniček
(Praga, Czechosłowacja).

Pas gumowy do pędni.

Zgłoszono 21 lipca 1933 r.

Udzielono 26 kwietnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 21 lipca 1932 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pas gumowy do pędni, w szczególności do napędu prądnic, stosowanych w kolejnictwie do oświetlania wagonów.

Dotychczas stosowano do tych celów przeważnie pasy Balata, które jednak posiadają tę poważną wadę, że muszą być zbyt często wymieniane na nowe.

Pasom, stosowanym do wymienionych celów, stawia się znaczne wymagania, gdyż wystawione one są na szczególnie niekorzystne warunki atmosferyczne. Stosowane dotychczas pasy Balata, t. j. pasy tkane, składające się z większej liczby warstw, zeszytych ze sobą lub sklejonnych i zabezpieczonych przed działaniem wilgoci przez

przesycenie, wydłużają się już po krótkim czasie ich używania, poszczególne warstwy odłączają się od siebie i pasy pękają w miejscu ich złączenia. Łączenie tych pasów uskutecznia się przez nitowanie, wskutek czego zgóry już zmienia się wytrzymałość pasa, to też wskutek uderzeń złącza pasa o koło pasowe i znacznego wyginania się pasa na małych kołach pasowych następuje szybko zerwanie się pasa.

Pas według wynalazku jest wad tych pozbawiony i ze względu na swą konstrukcję umożliwia stosowanie bardzo odpowiedniego złącza, gładkiego i nie zmniejszającego wytrzymałości pasa.

Według wynalazku pas składa się z

S warstwy rdzeniowej z gumy oraz z zewnętrznej, przesyconej gumą, powłoki tkannej, przy czem warstwa rdzeniowa z gumy zawiera linki z drutu, ułożone wzdłuż tej warstwy i zespolone z nią przez wulkanizowanie. Linki te przenoszą właściwie napęd. Końce pasa są wykonane w ten sposób, że warstwa gumy i zewnętrzna część powłoki tkannej są na tych końcach usunięte, wskutek czego końce linek z drutu są obnażone i mogą być połączone ze sobą w dowolny odpowiedni sposób.

Wynalazek przedstawiono na rysunku w postaci przykładu wykonania, a mianowicie fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny pasa, fig. 2 — widok z góry połączonych ze sobą końców pasa, a fig. 3 — przekrój wzdłuż pasa poprzez miejsce złączenia.

Pas składa się z linek z drutu 1 (ewentualnie stalowych taśm), ułożonych wzdłuż warstwy gumowej 2 i połączonych z nią przez wulkanizowanie. Warstwa 2 jest pokryta powłoką tkaną 3. Powłoka ta może się składać również z większej liczby warstw tkaniny i jest przesycona gumą, co uzyskuje się przez zastosowanie ciśnienia podczas czynności wulkanizowania. Aby osiągnąć możliwie największą giętkość, pas zostaje pogrubiony w miejscach ułożenia linek 1 po jego stronie zewnętrznej, przy czem wytwarzają się podłużne żeberka 10.

Po wewnętrznej stronie każdego z końców pasa pozostawiony jest język 9, tworzący giętkie podłoże złącza 4, 5 pasa i umożliwiający spokojny i cichy bieg tego złącza po kole pasowem. Końce linek z drutu są umocowane przez zakleszczenie ich w podkładce 4, zaopatrzonej w odpowiednie rowki, i w dopasowanej do niej nakładce 5. Końce linek wprowadza się do otworów 11 ścianek 8 podkładki 4 i układa w płytkich rowkach ukośnych 7.

Nakładkę 5 łączy się z podkładką 4 za pomocą śrub lub nitów 6 i zakleszcza się w ten sposób końce linek.

Dzięki zastosowaniu opisanej konstruk-

cji napęd jest przenoszony zasadniczo tylko zapomocą linek z drutu, podczas gdy warstwa gumy, otulona powłoką z tkaniny, służy do wytwarzania tarcia. Również i w miejscu złączenia końców pasa napęd jest przenoszony wyłącznie zapomocą linek, co pozwala na nadanie warstwie gumy takiej grubości, aby pas był dostatecznie giętki.

Oczywiście liczba i rozkład linek może być dowolny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pas gumowy do pędni, w szczególności do celów kolejnictwa, składający się z warstwy gumy oraz narządów, przenoszących napęd i ułożonych wzdłuż tej warstwy, znamienny tem, że narządy powyższe stanowią linki druciane (1), a warstwa gumy (2) jest obciągnięta powłoką (3) z tkaniny, przesyconej gumą.

2. Pas według zastrz. 1, znamienny tem, że warstwa gumy (2) jest w miejscach ułożenia linek (1) pogrubiona tak, iż tworzą się żeberka podłużne (10).

3. Pas według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że linki są na końcach pasa obnażone i połączone ze sobą złączem (4, 5), ułożonem na języczkach (9) końców pasa.

4. Pas według zastrz. 3, znamienny tem, że złącze pasa składa się z podkładki (4) o rowkach ukośnych (7) pod końce linek oraz z nakładki (5), dopasowanej kształtem do kształtu podkładki (4), przy czem podkładka jest złączona z nakładką przez ześrubowanie lub znitowanie tak, iż końce linek ulegają zakleszczeniu pomiędzy temi częściami złącza.

5. Pas według zastrz. 4, znamienny tem, że końce linek (1) są przesunięte przez otwory (11) ścianek (8) podkładki (4).

Antonin Troniček.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

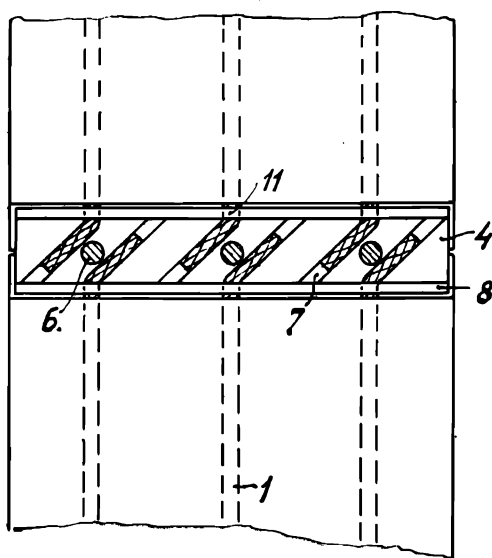
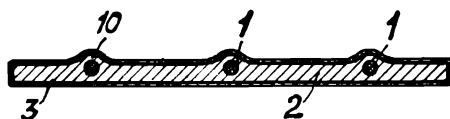

Fig. 2

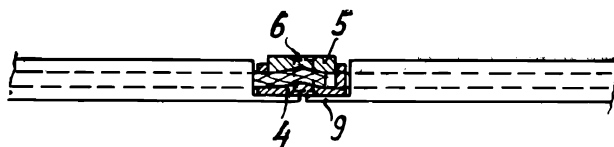

Fig. 3